

20. Raamattuluento: Jeesus Kristus

"Armo ja rauha lisääntykään teille Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen tuntemisen kautta" (2. Piet. 1:2).

Kuka Jeesus Kristus on?

Jeesus Kristus on Jumalan Poika, ennen aikojen alkua syntynyt. Hän on meidän Herramme. Hän on meidän iankaikkinen elämämme, tosielämämme jo täällä ajassa. Hän on Totinen Jumala.

Raamatun Herra ja salaisuus on Jeesus Kristus. Ilman häntä ei ole mitään näkyvää tai näkymätöntä. Hänessä on luotu kaikki, nuo näkymättömät ja näkyvät. Jumala sanoo Pojastaan näin: *"- Sinä, Herra, laskit alussa maan perustukset, sinun kättesi työtä ovat taivaat. Ne katoavat, mutta sinä pysyt. Ne kaikki kuluvat kuin vaate, sinä käärit ne kokoon kuin päällysviitan, ne vaihdetaan niin kuin vaate. Mutta sinä olet iäti sama, sinun vuotesi eivät lopu* (Hepr. 1:10–12).

Vanhan testamentin opetuksia ja profetioita

Vanha testamentti puhuu Kristuksesta muun muassa tulevana Messiaana ja Jumalan Viisautena. Meidän Messias-sanamme pohjana on hepreankielen sana *mešiah*. Vanhassa testamentissa sana esiintyy usein muodossa "Herran voideltu" (*mešiah jhwh*). JHWH (lue: *Jahve*) on Jumalan erinimi.

Hänen nimensä on myös: *Hän on, ja: Minä olen*. Juutalaiset ovat varoneet käyttämästä Jumalan pyhää nimeä ja ovat korvanneet usein Jumalan erinimen Herra-sanalla (*adonai, el ja elohim*). Messias-nimi tarkoittaa pyhällä voitelulla Jumalalliseen virkaan vihittyä henkilöä, erityisesti kuningasta.

Vanhan testamentin profetat ennustavat tulevasta Voidellusta monin tavoin, antaen hänelle monia nimityksiä kuten *Immanuel* (Herra meidän kanssamme) (Jes. 7:14; Jes. 8:8), *Minun vanhurskas palvelijani* (Jes. 53:11), *Iisain juurivesa* (Jes. 11:1; Jes. 53:2), *Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen isä, Rauhanruhtinas* (Jes. 9:5), *Viisaus* (Snl. 8). Juutalaiset olettivat tulevan Messiaan olevan ensisijaisesti kansallinen johtaja, joka vapauttaisi Israelin sen vihollisista, mutta tämän ajatuksenhan Jeesus torjui selkeästi (Joh. 6:15). Kuitenkin juutalaiset ristiinnaulitsivat hänet roomalaisten myötävai-kutuksella sen tähden, että väittivät Jeesuksen tavoittelevan Messiasnimeä. Koska Messias-nimi on myös juutalaisille jumalallinen, he syyttivät Jeesusta myös jumalanpilkasta. Hänen oli tämän tähden kuoltava (3. Moos. 24:16). Hengellinen kateus oli myös osasyynä tuomitsemiseen. Kateus on monen opettajan ja julistajan "ammattisairaus" tänäkin aikana. Juutalaiset jättivät Jeesuksen roomalaisten sotilaiden mielivallan kohteeksi.

Kristus oli siis Jumalan luona jo ennen maailman alkua. Sananlaskujen kirjan 8. luvussa kuvataan tätä aikaa. Siinä Viisaus, *Sofia*, eli Kristus itse kertoo itsestään:

Minut Herra loi ennen kaikkea muuta, luomisensa esikoisena, ennen taivasta ja maata.

Iankaikkisuudesta minä sain alkuni, kaiken alussa, ennen kuin maata oli.

Kun synnyin, ei syvyyksiä vielä ollut, ei lähteitä tuomaan niiden vettä.

Ennen kuin vuoret pantiin sijalleen, ennen kuin oli kukkuloita, minä synnyin, ennen kuin hän teki maat ja mannut, ennen kuin oli hiekan jyvääkään.

Olin läsnä, kun hän pani taivaat paikoilleen ja asetti maanpiirin syvyyksien ylle,

kun hän korkeuksissa teki taivaan pilvet ja sai syvyyden lähteet kumpuamaan,

kun hän pani merelle rajat, loi rannat patoamaan sen vedet, ja kun hän lujitti maan perustukset.

Jo silloin minä, esikoinen, olin hänen vierellään, hänen ilonaan päivät pitkät, kaiken aikaa leikkimässä hänen edessään.

*Maan kiekko oli leikkikalunani, ilonani olivat ihmislapsset.
 Nyt, lapset, kuulkaa minua! Hyvin käy sen, joka minun tietäni kulkee.
 Kuulkaa neuvojani, niin viisastutte, älkää lyökö niitä laimin.
 Hyvin käy sen, joka minua kuulee, päivästä päivään valvoo ovellani, valppaana odottaa sen kynnyksellä.
 Joka minut löytää, löytää elämän, hänet Herra ottaa suosioonsa.
 Pahoin käy sen, joka minua uhmaa, joka minua vihaa, rakastaa kuolemaa.
 (Snl. 8:22–36).*

Kuinka ihanalla tavalla tässä Jeesus Kristus puhuu itsestään jo ammoisina aikoina. Tässä Jumalan Viisaus, Jeesus Kristus, puhuu syntymästään ja elämästään taivaassa Jumalan ainosyntyisenä Poikana. Kun ihmiskunta luotiin Hänessä, niin kuin koko maailmankaikkeus oli luotu hänessä, hän jo alussa iloitsi ihmisistä maan päällä. Kristus syntyi Jumalasta Poikana. Enkelit ovat sen sijaan luotuja persoonia, samoin luomakunta näkyvää sekä näkymätöntä maailmaa ovat luotuja, tehtyjä.

Ensimmäinen messias-ennustus löytyy Jumalan sanoista Adamille syntiinlankeemuksen jälkeen. ”Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän.” (1. Moos. 3:15).

Paljon myöhemmin erämaavaelluksen aikana Mooses sai käskyn tehdä vaskikäärmeen pelastamaan synnintekijät: ”...ja Herra sanoi Moosekselle: ”Tee käärmeen kuva ja pane se tangon päähän. Jokainen pureman saanut, joka katsoo siihen, jää eloon.” Mooses teki pronssista käärmeen ja pani sen tangon päähän. Kun ne, joita käärmeet olivat purreet, katsoivat pronssikäärmettä, he jäivät eloon.” (4. Moos. 21:8,9). Tämä tapahtuma kuvaa Jeesuksen sovitustyötä ristillä. Tähän Jeesus viittaa myöhemmin näin: ”Niin kuin Mooses autiomaassa nosti käärmeen korkealle, niin on myös Ihmisen Poika korotettava, jotta jokainen, joka uskoo häneen, saisi iankaikkisen elämän. Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. ” ” (Joh. 3:14,16).

Mooses ilmoitti aikoinaan myös Kristuksen syntymästä. Hän sanoi: ”Profeetan minä olen herättävä heille heidän veljiensä keskuudesta, sinun kaltaisesi, ja minä panen sanani hänen suuhunsa, ja hän puhuu heille kaikki, mitä minä käsken hänen puhua. Ja joka ei kuule minun sanojani, joita hän minun nimessäni puhuu, hänet minä itse vaadin tilille.” ” (5. Moos. 18:18,19).

Ja Jesaja ennusti ajallaan: ”Sillä heidän kuormansa ikeen, heidän olkainsa vitsan ja heidän käskijänsä sauvan sinä särjet niinkuin Midianin päivänä; ja kaikki taistelun pauhussa tallatut sotakengät ja verrellä tahratut vaipat poltetaan ja tulella kulutetaan. Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen isä, Rauhanruhtinas.” (Jes. 9:3-5).

Myöhemmin apostolien teoissa todistetaan juutalaisille: ”Ja kaikki profeetat Samuelista alkaen ja kaikki järjestään, jotka puhuneet ovat, ovat myös ennustaneet näitä päiviä.” (Ap. t. 3:24).

Jeesuksen kärsimyksestä Jesaja ennusti muun muassa näin: ”Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kanto, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.” (Jes. 53:4,5).

Vanhan testamentin ennustuksia Kristuksesta löytyy niin runsaasti, että jo niiden läpikäymiseen kuluisi monta raamattutuntia. Ihanin on kuitenkin - ja tähän vielä syytä ottaa - Daavidin paimenpsalmi.

Daavidin virsi.

Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.

Viheriäisille niityille hän vie minut lepäämään; virvoittavien vetten tykö hän minut johdattaa.

Hän virvoittaa minun sieluni. Hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden.

Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani; sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat.

Sinä valmistat minulle pöydän minun vihollisteni silmien eteen. Sinä voitelet minun pääni öljyllä; minun maljani on ylitsevuotavainen.

Sula hyvyys ja laupeus seuraavat minua kaiken elinaikani; ja minä saan asua Herran huoneessa päivieni loppuun asti. (Ps. 23:1-6).

Uuden testamentin opetuksia

Uusi testamentti nimittää Messiaista Kristukseksi (*kristos*). Nimi Jeesus Kristus tarkoittaa siis, että Jeesus on *Messias, Voideltu*. Sana Messias on siis arvonimi. Paavali käyttää usein muotoa Kristus Jeesus, eli Hengellä voideltu Jeesus. Jeesus-nimi (*hepr. ješua*) tarkoittaa: JHWH pelastaa. Uudessa testamentissa Jumalan nimi on usein kreikaksi, eli *Teos* ja vastaa Vanhan testamentin sanaa *Elohim*. Jeesus samasti nimensä usein nimeen JHWH. Oikeastaan näin oli aina silloin, kun hän sanoi: *Minä olen*, joka on Jumalan nimi. Kun Jeesus sanoi: "Minä olen tie, totuus ja elämä", hän todisti: Minä, Jumala, olen. Hepreaksi nimi on ANII HUU.

Messiaista kutsutaan myös Herraksi (*Kyrios*). Jeesus ei itse nimittänyt itseään Kristukseksi, vaan usein Dan. 7:13:n mukaan Ihmisen Pojaksi. Se on lopunajallinen (*eskatologinen*) arvonimi. Kaikki eri nimet Messiaasta sisältyvät Kristus-sanaan. Oppia Jeesuksen Kristuksen persoonasta sanotaan *kristologiaksi*. Jeesukseen uskovia alettiin sanoa kristityiksi, koska he tunnustivat Jeesuksen Kristukseksi (Ap. t. 11:26).

(edellisissä osissa on lainauksia ja ajatuksia Risto Santalan teoksista: Juuret I ja II)

Jeesus-nimi tarkoittaa ennen kaikkea sitä, että hän pelastaa ja vapahtaa meidät synneistämme. Enkeli ilmoitti Joosefille: "Ja hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä" (Matt. 1:21).

Uusi testamentti esittää Jeesuksen messiaanisuutta mm. seuraavasti:

- Hän on ennalta ollut (Joh. 8:58).
- Hän on Jumalan Poika (Matt. 14:33).
- Hänessä luotiin kaikki (Kol. 1:16-).
- Hän on taivaasta tullut, Ihmisen Poika (Joh. 3:13).
- Ihmisenä hän on syntynyt Daavidin siemenestä (Room. 1:3).
- Kasteessa hänet vihittiin messiaaniseen virkaansa (Matt. 3:13–17; Jes. 42:1).
- Opetuslapset uskoivat hänet ennustetuksi Kristukseksi (Joh. 1.41).
- Hänestä tuli Herran kärsivä palvelija ennustusten mukaan (Jes. 53:1+).
- Hän on ylipappimme (Hepr. 2:17).
- Hän on meidän vanhurskaudemme (Jer. 23:6).
- Hän on teurastettu Jumalan Karitsa (Joh. 1:29; Joh. 1:36; Ilm. 5:6; Ilm. 6:9; Ilm. 21:23).
- Hän sovittanut ylipappinamme meidät Jumalan kanssa (Hepr. 9:11).
- Hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhanruhtinas (Jes. 9:5), jalopeura Juudan sukukunnasta, Daavidin juurivesa (Ilm. 5:4).
- Jumalan Sana (Ilm. 19:13).
- Kuolleista nousemisensa ja taivaaseen astumisensa jälkeen hän on korotettu Messias ja Herra, jolla on kaikki valta taivaassa ja maan päällä (Matt. 28:18; Ap. t. 2:33).
- Ristille korottaminen ja nouseminen Isän oikealle puolelle olivat ensimmäiset vaiheet hänen messiaanisen valtakuntansa synnyssä. 1. helluntaista lähtien hän on kastanut ihmisiä Pyhällä Hengellä ja jakanut Henkeä seurakunnan elämäksi ja ylläpitämiseksi (Ap. t. 1:4,5; 2:33).
- Hän on tuleva taivaallisessa kirkkaudessaan tuomitsemaan maailmaa ja uudistamaan sen (Matt.25:31-; 16:27; Ap. t. 17:31; Matt. 19:28; Room. 8:18; 2. Piet. 3:13 ja Ilm. 21:5).
- Hän perustaa kerran tuhatvuotisen rauhan valtakunnan (Ilm. 20:1- 6).
- Uudistuneesta maailmasta tulee myös iankaikkinen valtakunta (Luuk. 1:33).

"Johannes todisti hänestä ja huusi sanoen: "Tämä on se, josta minä sanoin: se, joka minun jälkeeni tulee, on ollut minun edelläni, sillä hän on ollut ennen kuin minä... Ja hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet, ja armoa armon päälle. Sillä laki on annettu Mooseksen kautta; armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta. " " (Joh. 1:15,17).

Edellisessä Johannes Kastajan todistuksessa on syvää tietoa Herran Jeesuksen Kristuksen asemasta ja tehtävästä, hänen salaisuudestaan. Johannes Kastajalla ja Jeesuksella oli erilainen valta ja tehtävä. Johannes todistaa: "Minä kastan teidät vedellä, mutta hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä" (Mark. 1:8).

Jeesus itse sanoo: ” *Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei kauan näitten päivien jälkeen* ” (Ap. t. 1:5). Ja vielä: ” *Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle; ja kuinka minä tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!* ” (Luuk. 12:49). Jeesuksen tuntomerkki on: hän kastaa Pyhällä Hengellä ja tulella. Niinpä hän ei itse kastanut vedellä ketään, se tehtävä annettiin opetuslapsille maailman loppuun asti (Joh. 4:2; Matt. 28:19,20).

Heprealaiskirje täydentää Johanneksen todistusta. ” *Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän myös on maailman luonut ja joka, ollen hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki voimansa sanalla, on, toimitettuaan puhdistuksen synneistä, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa, tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin hänen perimänsä nimi on jalompi kuin heidän.* ” (Hebr.1:1-4).

Apostoli Paavali kirjoittaa Timoteukselle: ” *...Hän ilmestyi ihmisruumiissa, hänet julistettiin vanhurskaaksi Hengen voimasta, enkelit saivat hänet nähdä, hänestä saarnattiin kansoille, häneen uskottiin maailmassa, hänet korotettiin kirkkauteen.* ” (1. Tim. 3:16).

Raamatussa on runsaasti sellaisia raamatunkohtia, jotka puhuvat Herrastamme, mutta liian paljon tällaisella luennolla esitettäväksi. Esimerkiksi uuden käännöksen mukaan Jeesus-, tai Kristus-nimi esiintyy Uudessa testamentissa kaikkiaan 1053 kertaa.

Mutta puhukaamme nyt lisää kaikesta siitä, mitä Herra Jeesus Kristus on, ja mitä hän on tehnyt, ja mitä hänessä omistamme. Lisään *tekstiversioon* raamatunkohtaviitteitä kulloinkin käsiteltävästä aiheesta.

Hän itse sanoi olevansa Ihmisen Poika (Matt. 10:23; Matt. 18:11; Ap. t. 7:56). Yhteensä tämä nimi mainitaan Raamatussa (KR38) 99 kertaa. Joidenkin aikalaisten mielestä hän oli Johannes Kastaja, toisten mielestä Elia, toiset taas sanoivat, että joku entisajan profeetta oli noussut kuolleista. ” *Entä te?* ” kysyi Jeesus. ” *Kuka minä teidän mielestänne olen?* ” Pietari vastasi: ” *Sinä olet Kristus, Jumalan Voideltu.* ” (Luuk. 9:19).

Jeesus tuli maan päälle Jumalan, Isän lähettämänä, kun hänen asettamansa aika oli täyttynyt (Gal. 4:4; 1. Tim. 2:6; Tit. 1:4). Hän tuli lunastamaan vapaaksi meidät lainalaiset ihmiset ja saattamaan heidät Jumalan valtakuntaan ja antamaan menneen ajan synnit anteeksi (mm. Matt. 20:28; Mark. 10:45; 1. Tim. 2:6; Kol. 1:13; 1. Kor. 15:3; Gal. 1:4; Kol. 1:14; 1. Joh. 2:2; 1. Joh. 4:10). Hän on meidän syntiemme sovitus. Hän kantoi kaikki rikkeemme ruumiissaan ristinpuulle ja otti ne pois. Hän repi rikki velkakirjan, joka oli meitä vastaan. Koko maailma tuli sovitettua (1. Joh. 2:2). Kun hän kuoli, vanha liitto purettiin ja uusi astui voimaan. ” *Mutta sitten hän sanoo: "Tässä olen. Olen tullut täyttämään sinun tahtosi."* Hän siis kumoo nuo määräykset asettaakseen niiden tilalle Jumalan tahdon. Tämän tahdon mukaisesti meidät on pyhitetty ainutkertaisella uhrilla, kun Jeesus Kristus uhrasi oman ruumiinsa.” (Hebr. 10:9,10). Hänen yksi ainoa uhrinsa riittää tekemään pyhät täydellisiksi. Muuta uhria ei enää tarvita. Tämä meidän tulee ymmärtää, tietää ja oikein nähdä. ” *Sen kuitenkin näemme, että tuo "lyhyeksi aikaa enkeleitä alemmaksi asetettu", Jeesus, on kuoleman tuskat kärsittyään "seppelöity kirkkaudella ja kunnialla". Armollisen Jumalan tahto näet oli, että Jeesuksen oli kärsittävä kuolema jokaisen ihmisen puolesta* (Hebr 2: 9) Jumalan laki ei näet tehnyt täydelliseksi ketään. Se oli väliaikainen, kunnes oli tuleva hän, joka esettäisi kaiken kohdalleen Jumalan tahdon mukaisesti.

Jeesus aloitti julkisen toimintansa noin 30-vuotiaana kasteensa ja erämaakiusausten jälkeen. Hän alkoi saarnata Jumalan valtakunnan evankeliumia. ”Hän sanoi: ” *Aika on täyttynyt, Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Kääntykää ja uskokaa hyvä sanoma!* ” (Mark. 1:15). Hän paransi sairaita ja neuvoi iankaikkisen elämän tielle. Hän oli aina lempeä ja sävyisä. ” *Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne* ”. (Matt. 11:28,29). Hän rakasti syntisiä ja itsessään kelvottomia ihmisiä. Mutta parantaessaankin hän oli täydessä ristiriidassa aikansa uskonto-opettajien kanssa. ” *Silloin hän katsahtaen ympärilleen loi vihassa silmänsä heihin, murheellisenä heidän sydämensä paatumuksesta, ja sanoi sille miehelle: "Ojenna kätesi." Ja hän ojensi, ja hänen*

kätensä tuli jälleen terveeksi. " " (Mark. 3:5). Näinhän on usein tänäkin aikana. Monet oppimestarit kieltävät Jumalan voiman (2. Tim. 3:5). He suuttuvat, kun kohtaavat Jumalan voimavaikutuksia.

Kristus valitsi itselleen kaksitoista opetuslasta kutsuen heidät entisen ammattityönsä ääreltä uuteen tehtävään. Jeesus opetti heitä noin kolmen ja puolen vuoden ajan jättäen kuolemansa ja ylösnousemuksensa jälkeen evankeliumin julistamisen heille. *"...julistakaa: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle.' Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa spitaalaisia ja ajakaa pois pahoja henkiä. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.* ' " (Matt. 10:7,8).

Juutalaiset eivät kansana olleet ottaneet vastaan Jeesusta Messiaanaan, Pelastajanaan ja Vapahtajanaan. Vain jotkut yksittäiset aikalaiset olivat nähneet Jeesuksessa Messiaansa. *"Hän tuli omaan maailmaansa, mutta hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, kaikille, jotka uskovat häneen."* (Joh. 1:11,12).

Meidän jokaisen Kristukseen kastetun on henkilökohtaisesti otettava uskolla vastaan hänen täytetty työnsä. *"sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi. Hänet Jumala on asettanut sovitushriksi, hänen verensä tuo sovituksen uskossa vastaanotettavaksi. Näin Jumala on osoittanut vanhurskautensa. Pitkämielisyydessään hän jätti menneen ajan synnit rankaisematta, mutta nyt meidän aikanamme hän osoittaa vanhurskautensa: hän on itse vanhurskas ja tekee vanhurskaaksi sen, joka uskoo Jeesukseen."* (Room. 3:23–26). *"Hänen työtovereinaan me myös kehoitamme teitä vastaanottamaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi"* (2. Kor. 6:1). Tällä tavoin saamme Jeesuksen Kristuksen meille hankkiman pelastuksen omaksemme.

Kuollessaan Kristus kuoli pois synnistä, meidän synneistämme. Sen tähden, että hänet herätettiin Isän kirkkauden voimalla, me saamme omistaa nyt hänessä hänen vanhurskautensa. Koko pelastustyö tuli näin valmiiksi. Maailma on sovitettu isän kanssa. Nyt Jeesus Kristus istuu Isän oikealla puolella ja ruokoilee alati puolestamme. Hän tekee työtä puolestamme (Joh. 5:17). Hän voi täydellisesti pelastaa kaikki jotka hänen kautta Jumalan tykö tulevat (Hepr. 7:25).

Kristus on meidän elämämme (Kol. 3:4; 1. Joh. 5:20; Juud. 1:21; Joh. 14:6). Hänessä saamme kuolla myös pois synneistämme ja alkaa elää uutta elämää hänen kansaan (Room. 6:4). Kasteessamme tulimme ristiinnaulituksi hänen kansaan ja kuolimme hänen kansaan. Nousimme samalla tavoin ylös kuolleista kun saimme uskon häneen. *"ollen haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa te myös hänen kanssaan olette herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet kuolleista"* (Kol. 2:12). Vain hänessä on meillä pelastus, ainoa pelastus. *"Ei kukaan muu voi pelastaa kuin hän. Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole ihmisille annettu koko taivaankannen alla.* " " (Ap. t. 4:12).

Omistamme hänessä suunnattomat mahdollisuudet. Hän voi olla meidän elämämme jo nyt. Hän on viisautemme ja voimamme. Hän vastaa omistaan Isän luona. Hän ei kadota yhtäkään, jotka Isä on hänelle antanut.

Uskova omistaa uskon kautta Kristuksen vanhurskauden. Ehtoollisessa saamme nauttia hänen ruumiinsa ja verensä elämäksemme. Tulemme siinä uskon kautta hänen jumalallisesta luonnostaan osalliseksi.

Mitä hän meille merkitsee? Onko hän meidän pelastajamme, syntiemme sovittaja, vanhurskaudemme, elämämme? Moni etsii, eikä löydä. Ja kuitenkin: hän on meidän iankaikkinen elämämme.

Hänellä, Kristuksella, on monia ominaisuuksia, jotka meidän tulee tuntea mahdollisimman hyvin. Hän on täynnä armoa ja totuutta. Hän on tie, totuus ja elämä. Hänessä on kaikki viisauden ja tiedon aarteen kätkeytyä. *"Jumalan vaikutusta on se, mitä te Kristuksessa Jeesuksessa olette. Hänet Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi."* (1. Kor. 1:30). Hän on ihmeellinen neuvonantaja. Mitä kaikkea hän onkaan! *"Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas. Suuri on hänen valtansa, ja rauha on loputon Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnassaan. Oikeus ja vanhurskaus on sen perustus ja tuki nyt ja aina. Tämän saa aikaan Herran Sebaotin pyhä kiivaus."* (Jes. 9:5,6).

Ennen taivaaseen nousemistaan, hän antoi opetuslapsilleen vielä uuden tehtävän: ”*Hän sanoi heille: ”Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille. Joka sen uskoo ja saa kasteen, on pelastuva. Joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen. Ja niitä, jotka uskovat, seuraavat nämä tunnusmerkit: Minun nimissäni he ajavat pois pahoja henkiä. He puhuvat vierailta kielillä. He tarttuvat käsin käärmeisiin, ja vaikka he juovat tappavaa myrkyä, se ei vahingoita heitä. He panevat kätensä sairaiden päälle, ja nämä paranevat.”*” (Mark. 16:17,18).

Mutta he eivät saaneet lähteä liikkeelle ennen kuin Jeesus lähetti taivaasta heille Voiman. Hän muistutti: ”*Älkää lähtekö Jerusalemissa, vaan odottakaa Isältä sen lupauksen täyttymistä, jonka te olette minulta kuulleet. Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei kauan näitten päivien jälkeen.*” (Ap. t. 1:4).

Jeesus Kristus täytti lupauksensa 1. helluntaina ja puki apostolit Voimalla Korkeudesta.

Kun aikoinaan opetuslapsi Juudas kavalsi Jeesuksen ja epätoivossaan joutui itsetuhoon, hänen tilalleen Kristus valitsi myöhemmin Saulus Tarsolaisen, väkivallantekijän ja seurakunnan vainoojan. Hänesä tuli sitten Paulus, Paavali, Kristuksen teologi, suurenmoinen opettaja ja Kristuksen tuntija.

Kristuksessa alkoi aivan uusi aikakausi. Alkoi uusi liitto, uusi testamentti avattiin, kun hänen kuolemansa oli ensin toteennäytetty. ”*Liitto on myös testamentti, ja testamentin tekijän kuolema on aina voitava näyttää toteen. Testamenttihan astuu voimaan vasta sen tekijän kuoltua; tekijänsä eläessä sitä ei voida koskaan panna täytäntöön.*” (Hepr. 9:16,17). Elämme nyt armotalouden aikaa, Kristuksen aikaa. Mutta Kristus Jeesus jakaa kaikkina aikoina ihmiset kahteen leiriin. Hän on sen itse sanonut: ”*Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan maan päälle rauhaa. En minä ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan. Minä olen tullut nostamaan pojan isäänsä, tyttären äitiään ja miniän anoppiaan vastaan. Viholliset ovat oman talon väkeä.*” (Matt. 10:34–36). Siksi meidän tulee pysyä lujasti hänen sanassaan. Jos pidämme hänen sanansa, rakastamme häntä (Joh. 14:23,24).

Emme kykene ammentamaan tyhjiin sitä suunnatonta armon, totuuden ja laupeuden lähdeä minkä Kristuksessa voimme omistaa. Siksi apostoli Johannes kirjoittaa evankeliuminsa lopuksi: ”*Paljon muutakin Jeesus teki. Jos kaikki vietäisiin kohta kohdalta kirjaan, luulen, etteivät koko maailmaan mahtuisi ne kirjat, jotka pitäisi kirjoittaa*” (Joh.21:25). Niinpä tämäkin luento Kristuksesta on kuin pisara meressä, pientä vaatimatonta kuvausta suuresta Vapahtajastamme, kuitenkin kirjoitettuun sanaan perustuen.

Mutta Jeesus Kristus tulee pian takaisin. Hän herättää silloin ensiksi kaikki hänessä poisnukkuneet ja sitten ne, jotka ovat vielä elossa ja Herraan uskovina. Muita kuolleita ei vielä tuolloin herätetä.

Hän tulee takaisin kun Jumalan aika on. Vielä ei ole tämä aika (2. Tess. 2:3). Mutta kun hän tulee, hän asettaa lopullisesti kaiken kohdalleen. Kaikki alistetaan silloin hänelle. Tästä ajasta ja tapahtumasta puhumme, jos Jumala suo, myöhemmissä luennoissa.

Nyt on työn aika. Hän kutsuu seuraajikseen kaikkia. Se kutsu vaatii seuraajiltaan paljon, itse asiassa kaiken: ”*Jeesus sanoi kaikille: ”Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua.*” (Luuk. 9:23). Se kaikki on mahdollista jos otamme hänet elämäksemme ja kuolemme muulle. ”*ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni*” (Gal. 2:20). Kuinka ihana on se toivo jota meille hänessä tarjotaan, nimitäin: ”*kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden toivo*” (Kol. 1:27).

”*Minä kuulin Herran äänen sanovan: - Kenet minä lähetän? Kuka lähtee sananviejäksi? Niin minä vastasin: - Tässä olen, lähetä minut!*” (Jes. 6:8).

Amen.